

damse publiek blijvend kunnen boeien: als men het een maal gezien had, wist men het wel. Bovendien was de entreprijs van f 0.49 door grote categorieën van de bevolking moeilijk op te brengen voor een doel dat als cultureel en vaderlandslievend aangekondigd was.

De getaande belangstelling werd op de algemene vergadering van aandeelhouders, die op 19 februari 1885 in Brussel gehouden werd, openbaar. Al waren de gewone exploitatiekosten met frs. 2600 beneden die van het vorige jaar gebleven, daar stond tegenover dat de exploitatie van 18 februari tot 14 mei 1884 geschorst was en de geëmployeerden gedurende die tijd half salaris hadden genoten. Bovendien had de verandering van het doek en de nieuwe installatie, zowel te Rotterdam als Milaan frs. 13.622.91 gekost en had de exploitatie van de slag bij Nieuwpoort te Milaan niet aan de verwachtingen beantwoord, zodat het bestuur had gemeend de voorstellen tot ontbinding van het contract met de Italiaanse Maatschappij te moeten aanvaarden. Het netto provenu dat de exploitatie daar had opgeleverd bedroeg slechts frs. 394.54.

In Rotterdam was aan entrees en diversen over 1884 een bedrag ontvangen van frs. 23700.75. De winst over dat jaar bedroeg slechts frs. 4633: krachtens de statutaire bepalingen verdeeld was dit zo gering, dat voorgesteld werd het op de nieuwe rekening over te brengen. De reserve zou na de afschrijving over 1884 frs. 5.286.59 bedragen.

In deze omstandigheden was de animo van het bestuur om de Rotterdamse onderneming voort te zetten niet groot. We verbazen ons dan ook niet in de N.R.Ct. van 28 maart 1886 het volgende bericht te lezen:

„Naar we vernemen moet zich eene combinatie gevormd hebben welke het Rotterdamsch panorama wenscht te veranderen in een schouwburg in den rang en trant van het Edentheater te Brussel of van de Scala en het Theatre Indien te Antwerpen. De schouwburg zou met eenige weelde worden ingericht met het doel er verschillende vermakelijkheden, feeërieën, operetten enz. te doen uitvoeren tegen een zeer matigen prijs”.

Dit aantrekkelijk plan is echter nooit gerealiseerd. In december 1886 kwam het panorama-gebouw onder de hamer. Het Rotterdamsch Nieuwsblad schrijft op 4 december: „Het prachtig geschilderde doek, dat duizenden gekost had, bracht slechts f 110.—